

515 Jako dívky k Otci svému

transpozice -3

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod

Vstup

1. Ja - ko dív - ky k Ot - ci své - mu, o - bra - cí - me s dů - vě - rou
k to - bě, Bo - hu vše - moc - né - mu, srd - ce své i mysl svou. Vy -
slyš, Ot - če, na - še lká - ní na svém trů - ně v ne - be - sích, ne -
od - mí - tej sli - to - vá - ní, od - pusť li - du své - mu hřích.

Před evangeliem

2. Stvořiteli, Bohu Otci,
ať zní zvučný chvalozpěv;
čest buď Synu stejné moci,
který za nás dal svou krev.
Těž i Duchu, který hoří
ohnivými jazyky,
život lidských duší tvoří,
tajemný a veliký.

3. Pověz, jak ctít, Bože, tebe
za tvou velkou dobrotu,
žeš nám seslal vůdce z nebe
k blaženému životu.
Jeho slova jasně svítí,
svět však tmou je zakrytý.
Za tím světlem chceme jít
tam, kde odměnou jsi ty.

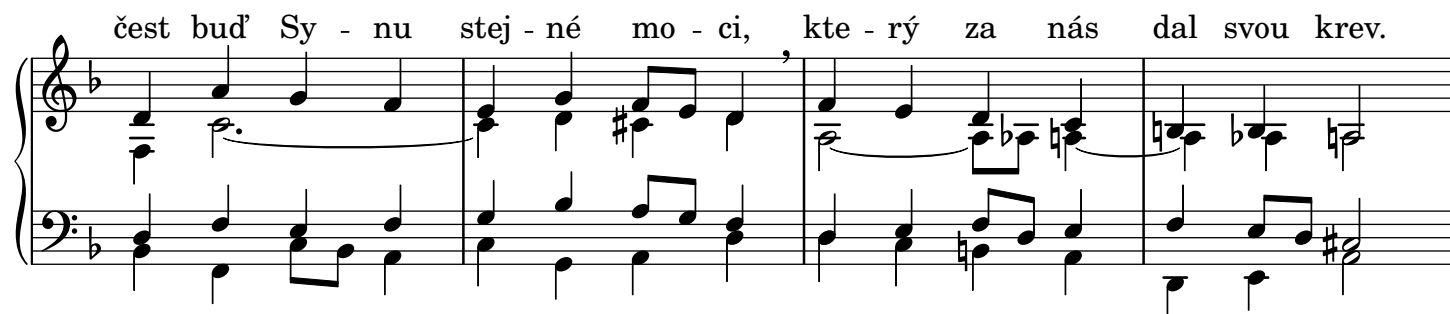
Obětní průvod

4. Otče, nesem dary tobě,
jak nám přikázal tvůj Syn,
který křísil mrtvé v hrobě
a nás hříšné zbavil vin.
V těchto darech má se skrýti,
jeho tělo, jeho krev.
Rač je od nás vlídně vzíti
a nám lásku svoji zjev.

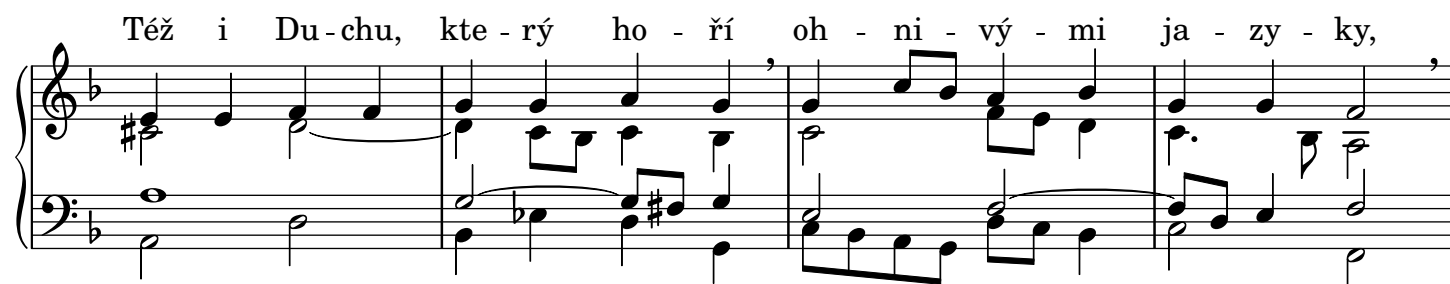
Vstup 2

2. Stvo - ři - te - li, Bo - hu Ot - ci, ať zní zvuč - ný chva - loz - pěv;

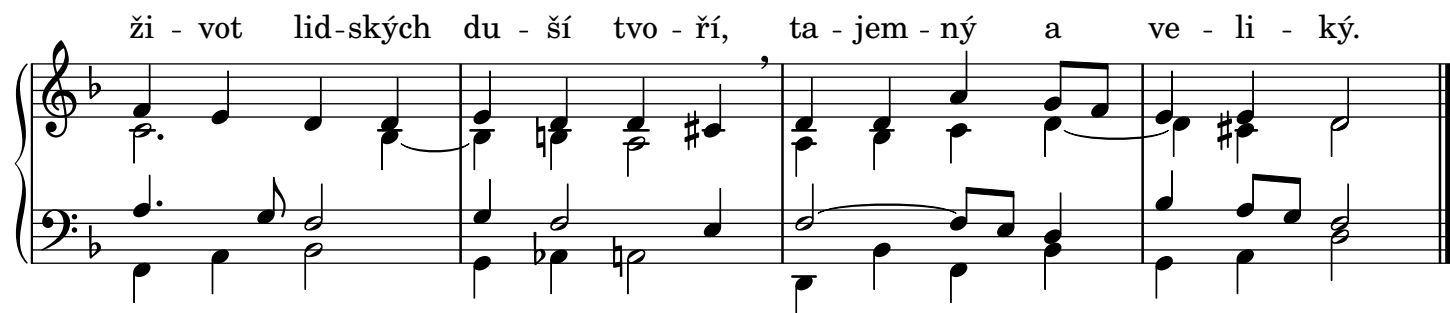
čest bud' Sy - nu stej - né mo - ci, kte - rý za nás dal svou krev.

Těž i Du - chu, kte - rý ho - ří oh - ni - vý - mi ja - zy - ky,

ži - vot lid - ských du - ší tvo - ří, ta - jem - ný a ve - li - ký.

Před evangeliem

3. Po - věz, jak ctít, Bo - že, te - be za tvou vel - kou dob - ro - tu,

žes nám se - slal vůd - ce z ne - be k bla - že - né - mu ži - vo - tu.

Je - ho slo - va jas - ně sví - tí, svět však tmou je za - kry - tý.

Za tím svě - tlem chce - me jí - ti tam, kde od - mě - nou jsi ty.

Obětní průvod

4. Ot - če, ne - sem da - ry to - bě, jak nám při - ká - zal tvůj Syn,

kte - rý kří - sil mrt - vé v hro - bě a nás hříš - né zba - vil vin.

V těch - to da - rech má se skrý - ti, je - ho tě - lo, je - ho krev.

Rač je od nás vlíd - ně vzí - ti, a nám lás - ku svo - ji zjev.